

- оптимальне поєднання стратегії маркетингу зі стратегією розвитку в цілому;
- перебудова організаційних структур підприємства у відповідності із стратегічними цілями;
- орієнтація на підвищення ефективності діяльності підприємства, а не тільки його складових одиниць;
- постійне застосування в плануванні та роботі різних підходів.

Стратегічне маркетингове планування націлює на ринок майбутнього і на стабільний розвиток в умовах конкуренції. Якщо раніше всі основні резерви вишукувалися у внутрішньому середовищі самого підприємства (поліпшення технології виробництва, зменшення його витрат за рахунок внутрішньовиробничих резервів, більш ефективне використання ресурсів і т.д.), то при стратегічному підході до вирішення назрілих проблем основні резерви шукають і знаходять у зовнішній сфері. При цьому враховується політична і економічна ситуація, останні досягнення науки і техніки, потреби ринку, діяльність конкурентів.

Використані джерела

1. Здреник В.С. Адаптація продукту до національних потреб, як інструмент міжнародного маркетингу. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Економічні науки. Житомир: ЖДТУ, 2011. № 1(55). С. 203-204.
2. Котлер Филип, Келлер Кевин. Маркетинг менеджмент : учебник (15-е изд. изм. и доп.) / пер.с англ. В. Кузина. С-Пб. : Питер, 2018. 848 с.
3. Інструменти маркетингу. URL: https://studme.com.ua/10371002/instrumenty_marketinga.htm (дата звернення 01.10.2019).

Харчук (Засідько) Василина

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Крисько Ж.Л.)

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Як відомо, сталий економічний розвиток країни та її регіонів можливо досягнути тільки при забезпеченні сталого розвитку таких її структурних елементів, як галузь, корпорації і підприємства [1].

Зазначимо, що широкого застосування поняття «сталий розвиток» набув після публікації доповіді «Наше спільне майбутнє», підготовленою у 1987 році під егідою ООН Міжнародною комісією з розвитку і навколишнього середовища.

Проблема забезпечення сталого розвитку підприємств, особливо в умовах глобалізації господарських зв'язків, обумовлені певними причинами.

Насамперед, ключовим елементом національних і регіональних пріоритетів будь-якої країни є забезпечення умов ринку, котрий цивілізовано і динамічно розвивається. Крім того це вважається важливою функцією державного регулювання економіки. Тому, забезпечення сталого функціонування лежить в основі розроблення стратегії розвитку країни, регіону, підприємства.

По-друге, проблема забезпечення сталого функціонування підприємства є важко прогнозованим, і небезпека нестабільності існує завжди, тим більше, якщо вона обумовлена макроекономічними чинниками, котрі важко піддаються регулюванню з боку підприємства.

По-третє, проведення оцінювання сталого функціонування виробничої діяльності необхідно як на рівні підприємства, так і в системі галузевого і регіонального розвитку.

По-четверте, спостерігається старіння технологій і обладнання, скорочення потужності. Реструктуризація та реформування промисловості йдуть вкрай повільно і складно.

Ці несприятливі процеси обумовлюють необхідність розроблення і реалізації політичних, організаційних, економічних та правових заходів, котрі могли б послабити або звести до мінімуму порушення стійкості даних процесів.

Проведене дослідження дозволило виявити основні умови сталого розвитку підприємства:

- спрямоване на виконання стратегічних завдань розвитку економіки в цілому;
- відтворювальний процес відповідає динаміці потреб макросистеми;
- має певну ступінь самостійності і автономності та володіє адекватною системою управління;
- володіє певним потенціалом, необхідним для самоорганізації і саморозвитку.

Отже, забезпечення сталого розвитку передбачає комплекс заходів, мета яких полягає в утриманні певної рівноваги і мінімального ризику для підприємства при зміні внутрішніх і зовнішніх факторів за допомогою економічних, фінансових і організаційних заходів. Сталий розвиток підприємства – це, перш за все, умови, за яких відбуваються прогресивні зміни, розвиток економіки підприємства під дією певних факторів.

Властивість сталий розвиток, на нашу думку, характеризується наявністю механізмів адаптивності, системності та інноваційності. Якщо адаптивність характеризує реакцію організації на зміни зовнішнього середовища, то інноваційність – основу такої реакції, ухвалення рішень у своїй діяльності, спрямована зміна діяльності на основі освоєння нових елементів.

Використані джерела

1. Крисько Ж. Л. Управління економічною стійкістю підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. Електронне наукове фахове видання. Випуск № 10. Миколаїв, 2016. С. 403-407.

Цимбала Віталій

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Заставнюк Л. І.)

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ НА ВИРОБНИЦТВІ

З виходом українських підприємств на зовнішній ринок та доступністю українських ринків для зарубіжних фірм, проблема якості харчової продукції стала пріоритетною для вітчизняного виробника. Досягнення запропонованого рівня якості будь-якої продукції харчової промисловості можливе лише за умови високої технічної оснащеності виробництва, застосування найновішої технології, суворого дотримання технологічної дисципліни. Якість продукції визначальною мірою формується упродовж виробничого процесу. Це викликає необхідність ретельного контролю перебігу технології її виготовлення. Об'єктом контролю тут слугує повне дотримання всіх технологічних режимів. Найближчими роками в найкращому конкурентному становищі опиняться ті підприємства, які зможуть забезпечити не тільки найвищу продуктивність праці, а й новизну та високу якість продукції.

Одним із складових елементів системи управління якістю на стадіях виробництва і реалізації промислової продукції є організація і проведення технічного контролю якості [1]. Основне завдання технічного контролю на підприємстві – своєчасне отримання повної та достовірної інформації про якість продукції, стан технологічного обладнання і процесу з метою попередження неполадок і відхилень, які можуть призвести до порушень вимог стандартів і технічних умов.

Важливо відзначити, що залежно від того, який рівень розвиненості системи технічного регулювання та які вимоги закладені в стандартах на продукцію і процеси, таким буде і рівень конкурентоспроможності продукції та підприємства в цілому.

Завдання контролю технологічного процесу – підтримка стабільності параметрів виробництва, тобто забезпечення стійкої повторюваності кожної операції в нормативно передбачених технологічних режимах. Зрозуміло, що навіть періодичний вибірковий статистичний контроль параметрів продукції у